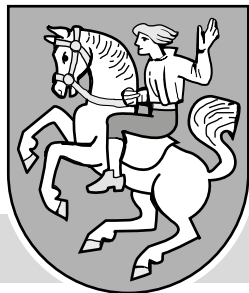

HOROMĚŘICKÝ

zpravodaj

1. 9. 2016

VYDÁVÁ OBEC HOROMĚŘICE

Foto: Bc. Jiří Čížek

U hrobu Benedikta Roezla

Panenský Týnec • 12. srpna 2016

www.horomerice.cz

Co nového na radnici

Končí letní prázdniny a vás, naše čtenáře, jistě zajímá, jestli jsme na radnici jen neodpočívali. Tak si zde řekneme, na čem pracujeme, co se podařilo dokončit a co jsme připravili k realizaci pro příští týdny a měsíce.

Nejdřív tedy k problému, kde nás bota tlačí. Nová budova školy je téměř hotová, ale těsně před cílem se situace zkomplikovala. Požádali jsme o dodatečné povolení na změny projektu, k čemuž se nám sousedé z čp. 87 odvolali, a v reakci na to stavební úřad stavbu zastavil. Od té chvíle probíhaly pouze práce na zabezpečení stavby, aby nedošlo ke škodám. Podrobněji o problémech s touto stavbou píše na jiném místě zpravodaje paní místostarostka Kohoutová.

A teď tedy ty pozitivnější zprávy. Právě probíhá rekonstrukce komunikace v ulici Krátká, což potěší zejména její obyvatele. Dodavatele jsme vybírali ze tří uchazečů, zakázku jsme svěřili firmě Klika & Dvořák, která nabídla nejnižší cenu. Rekonstrukce by měla trvat zhruba tři týdny, takže v září už budeme jezdit po novém povrchu.

Samozřejmě stále připravujeme další akce, takže ještě teď na podzim vytáhneme ze šuplíku další projektů a zanedlouho zahájíme opravu místní komunikace (zatím spíše stezky) z ulice Konzumní do ulice V Roklicích. Vzhledem k vyšší rozpočtu (do 500 000,- Kč bez DPH) jsme v tomto případě rozhodli

zakázku zadat místní firmě přímo. Věříme, že bude brzy vydlážděna i tato ulice.

Jako každý rok bylo o prázdninách rušno ve školních budovách. V základní škole byly rekonstruovány toalety v prvním i druhém patře a opravovaly se vmalby. Malovalo se také v mateřince, po šesti letech provozu se kompletně vymaloval pavilon B v Komenského ulici, a provedeny byly nezbytné opravy.

Rušno je i ve statku. Došlo zde k havárii na potrubí, která je zatím vyřešena jen provizorně, do zimy musíme stihnout pořádnou opravu. Naše pozornost se nyní soustředí na administrativní budovu. Budova praská, proto se provádí statické posouzení. Po statickém zabezpečení budovy zde plánujeme provést menší rekonstrukci, zejména sociální zařízení je v zoufalém stavu.

Po dokončení úprav plánujeme do administrativní budovy ve statku přestěhovat služebnu obecní policie. Do uvolněných prostor v přízemí úřadu bychom pak chtěli přestěhovat podatelnu a poplatkovou pokladnu (tedy platby za popelnice, psy, záборы atd.). Díky tomu by občané, zejména ti hůře pohybliví, nemuseli chodit do schodů a většinu záležitostí (včetně matriky) by pak mohli vyřídit v přízemí.

Co se týká bezpečnosti dopravy, podařilo se připravit projekt na posunutí přechodu v ulici Hrdinů od křižovatky s Velvarkou dál směrem k lékárně. Projekt je již odsouhlasen příslušnými orgány, nyní zbývá projednat s dopravním úřadem a policií dopravní

opatření při jeho realizaci. Bude totiž nutné po dobu stavby omezit dopravu s uzavírkou vždy jednoho jízdního pruhu, možná dopravní odborníci navrhnou i semaforey. Bude to nepříjemné omezení, ale výsledkem by mělo být bezpečné přecházení frekventované silnice. Což je v blízkosti školy obzvlášť důležité.

Další řešení směřující k bezpečnosti chodců již dlouho hledáme u zastávky V Lipkách. Rádi bychom zde vybudovali ve směru od Prahy autobusový záliv, aby autobusy zastavovaly mimo vozovku. Ten zatím bohužel slíbit nemůžeme, protože nám pro jeho vybudování chybí pozemky. Autobusový záliv by měl být součástí řešení celého území Panské zahrady, na které si asi budeme muset ještě chvíli počkat. Než se tak stane, chceme přechod alespoň lépe zabezpečit. Projektant nyní navrhl středový ostrůvek, který by oddělil protisměrné jízdní pruhy, takže by zabránil autům předjíždět autobus v zastávce. To by mělo ochránit chodce přecházející ulici před autobusem, které předjíždějící řidič nevidí.

Kromě toho se intenzivně pracuje na návrhu zadání nového územního plánu. Zatím pracuje hlavně projektant a pořizovatel, k návrhu se již vyjádřily dotčené orgány a možnost měli v prvním kole i občané. Návrh zadání bude projednáván na příštím zasedání zastupitelstva.

Zdeněk Babka

ZE ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA

Zasedání zastupitelstva 22. června 2016

– Přítomno 12 zastupitelů, omluveni Ing. arch. Jech, PhDr. Šinágllová a p. Vidner

Usnesení:

- schválení ověřovatelé zápisu p. Kášek a doc. Ing. Mikulka, CSc.
Pro:12 hlasů
- schválena návrhová komise Bc. Kohoutová a Ing. Langer
Pro:12 hlasů
- schválen program zasedání
Pro:11 hlasů Proti: 0 Zdržel se: 1 hlas (NH)
- schválen prodej pozemku č. parc. KN 470/2 – 6 m² Vladimíru Dvořákovi za cenu 530,- Kč/m² (cena stanovena dle 11. cenové mapy stavebních pozemků)
Pro:12 hlasů

– schválena obecně závazná vyhláška č. 2/2016, kterou se vydává 12. cenová mapa stavebních pozemků obce Horoměřice

Pro:12 hlasů

– zastupitelstvo se seznámilo s právním rozbohem Obecně závazné vyhlášky Obce Horoměřice č. 1/2016 o udržování čistoty a pořádku v katastru Obce Horoměřice, vzalo na vědomí sdělení Odboru veřejné správy, dozoru a kontroly Ministerstva vnitra ČR o rozporu předmětné vyhlášky se zákonem a rozhodlo ponechat tuto vyhlášku v platnosti tak, jak byla 18. 1. 2016 schválena

Pro:11 hlasů Proti: 0 Zdržel se: 1 hlas

– vzata na vědomí informace o stavbách a investicích
Pro:12 hlasů

– vzata na vědomí zpráva z jednání rady obce
Pro:12 hlasů

JAK JE TO SE STAVBOU ŠKOLY?

Nepochybně si řada občanů tuto otázku již položila. Stavba školy přímo v centru obce přitahuje pohledy, a tak jste si nemohli nevšimnout. Na staveništi, kde ještě na jaře bylo živo a stavba rychle rostla, se nyní neděje nic. Budova vypadá skoro hotová, jen na lešení chybí dělníci, kteří by pracovali na jejím dokončení. Pokusíme se nyní na otázku z úvodu odpovědět.

Ano, výstavba stojí. Stavební úřad totiž rozhodl o přerušení stavebních prací a zahájil řízení o dodatečném povolení změn, o jejichž schválení obec požádala. Původní projekt, který vznikl už v roce 2001, si totiž vyžádal několik nezbytných změn. Tyto změny byly vyvolány jednak požadavky státních orgánů, protože se za 15 let změnilý některé hygienické, bezpečnostní a požární předpisy. Jednak se za tu dlouhou

dobu také změnilo potřeby školy. Původní projekt například počítal s tím, že v nové budově bude školní kuchyně. Vloni jsme ale vybudovali kapacitní školní kuchyni v areálu mateřské školy, takže varna už nebude třeba, postačí výdej stravy a jídelna. Prostory původně určené kuchyni tak mohly obsadit šatny, kterých má škola zoufalý nedostatek. K šatnám ovšem bylo nutné zajistit nový vstup, který musí splňovat požadavky na bezpečnost a požární předpisy. Hygienické předpisy zase nyní přísněji než před lety posuzují počty a dostupnost toalet, i zde se musel projekt přizpůsobit. To následně vedlo k potřebě přesunout schodiště a výtah. Stejně tak hygiena sleduje intenzitu přirozeného osvětlení v učebnách, což vedlo k potřebě mírně větších oken.

Vše jsme opakovaně konzultovali s projektantem, podle něj tyto změny nebyly na překážku pokračování stavby. Navíc jsme byli i v časové tísní. Roky jsme opakovaně neúspěšně žádali o dotaci. A tak jsme ani moc nevěřili tomu, že tentokrát to vyjde. Když pak přišlo z ministerstva financí rozhodnutí, že jsme dotaci získali, bylo třeba jednat rychle. Rychle dokončit projektování, provést komplikované výběrové řízení na dodavatele a začít stavět, aby se vše stihlo v termínu podle přísných podmínek dotace. Byli jsme šťastní, když se konečně začalo stavět. Mysleli jsme, že největší problémy máme za sebou.

Bohužel, ta největší překážka nás teprve čekala a zatím stále brání dokončení výstavby a kolaudaci. Tím máme na mysli lidský aspekt. Majitelé sousední nemovitosti, manželé Čermákovi, si totiž najali právníka a začali proti stavbě bojovat, a to mnohokrát i dosti nevybíravými prostředky. Jejich dům se stavbou školy přímo sousedí, při pohledu od obecního úřadu se nachází za stavbou, tedy v Přímé ulici. Pan Čermák nejprve požadoval jen zrušit okna vedoucí k jeho domu. To bychom byli ochotni akceptovat, jednalo se o okna v chodbě, kde by pak sice byla tma a muselo se celý den svítit, ale pro dobré sousedské vztahy bychom je obětovali. Jenže pak, pravděpodobně pod vlivem svého právníka, začal své požadavky stupňovat.

Tady by bylo na místě vrátit se do minulosti, do let 2002 – 2004, kdy se projednávalo územní rozhodnutí a stavební povolení školní budovy. Majitelé sousedních staveb byli samozřejmě účastníky řízení a měli právo se k zamýšlené stavbě vyjádřit. Pan Čermák tehdy souhlas ke stavbě dal, ke svému podpisu dopsal jen: „Bez oken“. Za tento svůj podpis naopak od obce získal souhlas s legalizací své nepovolené stavby na svém pozemku, kde byla účastníkem řízení zase obec. Postavil si tehdy atelier bez stavebního povolení, navíc těsně za plotem školy, což bylo v rozporu s tehdy platnými právními předpisy. Kdyby mu tehdy obec nedala dodatečný souhlas a nepomohla mu tak stavbu zlegalizovat, musel by svůj nový atelier zbourat. A jak se říká v pohádkách – za dobrotu na žebrotu.

Dalších deset let se pak nic nedělo. A pan Čermák na tehdejší vstřícný postup obce zřejmě zapomněl. Možná se po těch letech domníval, že se škola už stavět nebude. Dost možná i pozapomněl, že souhlas kdysi podepsal. Každopádně byl loni na podzim překvapen, když na místo přijely bagry.

Zatímco tedy na radnici vládl optimismus ze zahájené stavby, soused se mračil. Dá se lidsky pochopit, že nikdo není nadšený, když mu za plotem roste nová stavba. V tomto případě stavba dost velká, která samozřejmě nějakým způsobem ovlivní i své okolí. Ale je třeba zdůraznit, že p. Čermák byl účastníkem územního i stavebního řízení a o budoucí výstavbě školy věděl mnoho let. Byli jsme ochotni vyjít vstřícně rozumným požadavkům, aby škola sousedy obtěžovala co nejméně. Snažili jsme se jednat a najít řešení přijatelné pro obě strany. Byli bychom dokonce ochotni sousední dům za rozumnou cenu odkoupit. Bohužel druhá strana o kompromis nestála.

Pan Čermák, slovy jeho právního zástupce, začal tvrdit, že ho stavba poškozuje, že sníží hodnotu jeho nemovitosti, že ho bude obtěžovat světlo z oken školy, a mnoho dalších námitek, které však měl a mohl uplatnit v územním a případně stavebním řízení, což ale neudělal. A protože oba pánové vědí, že obec tlačí čas, podpořili své stížnosti zdržovací taktikou. Když stavební úřad začal projednávat stavební povolení na změny stavby, dosáhli toho, že stavba byla přerušena. Naposledy vznesli námítku podjatosti nejen stavebního úřadu ve věci povolení změn, ale dokonce i paní starostky Obecního úřadu ve Velkých Přílepech, takže řízení v současné době nemůže pokračovat, dokud se nevyřeší, zda je p. starostka či stavební úřad podjatý, nebo ne. Dá se také předpokládat, že se ke všem rozhodnutím budou odvolávat, takže řízení stále nebude moci pokračovat a stavbu nebude možné v dohledné době dokončit a zkolaudovat.

Kroky, které pan Čermák, prostřednictvím svého právního zástupce, podniká, znamenají pro obec a pro její občany závažné komplikace. Obec totiž potřebuje stavbu školy co nejrychleji dokončit, a to hned ze dvou důvodů. Jedním z nich je, že obec získala na stavbu dotaci, a pokud by ji nedokončila v termínu, musela by peníze vrátit. Už to samo o sobě by byl velký malér, protože peníze by pak citelně chyběly jinde. Dalším, možná ještě vážnějším důvodem je skutečnost, že škola akutně potřebuje nové prostory, jinak se naše děti nebudou mít kde učit. Od září budeme mít tři 1. třídy, poprvé také budeme mít šesťáky. Dočasně si škola vypoumůže v prostorách školní družiny, ale i tak to bude složitě provizorium. Jídelna ve statku, kam naše děti v době stavby docházejí na obědy, je také řešením jen na omezený čas. Kapacitně je na hranici svých možností.

Vztahy se sousedy Čermákovými jsou tedy nyní hodně nedobré. Agresivní postup jejich právníka donutil obec se v této věci též obrátit na právního zástupce. Bohužel z hlediska času obec tahá za kratší konec provazu. A druhá strana to ví. Při neformálních jednáních už také Čermákovi vznesli své požadavky, a jak jinak, jde o peníze, o hodně peněz, v řádech milionů. V případě, že by obec přistoupila na jejich požadavky, jsou ochotni nechat stavbu dokončit a provozovat.

Obci tedy nyní nezbyvá než znovu jednat o odkupu nemovitosti za reálnou cenu nebo trpělivě čekat, až protistrana vyčerpá všechny své zdržovací instrumenty. Budeme vás průběžně informovat o vývoji situace.

Bc. Jana Kohoutová

POZVÁNKA

VÝSTAVA FOTOGRAFIÍ

Stanislav Boloňský: SVĚT JE KRÁSNÝ

fotografie z let 2013 – 2016

Vernisáž: 20. září 2016 od 17.00 hodin

GALERIE
Orchidea

Požárníků 38
Horoměřice

Z cyklu Vehikl 2016

CO DĚLÁME S DOPRAVOU II.

Protože jsem se v minulém čísle zpravodaje plně soustředil na odborné vysvětlení provedených dopravních opatření, probíhajících akcí a rozpracovaných záměrů, nevyrovnal jsem se (jak jsem byl několikrát upozorněn) s invektivami docenta Poláka vůči místní ODS i vůči mé osobě.

Můj prvotní, docentem Polákem opakovaně připomínaný hřích spočívá v tom, že jsem opustil „dělnou spolupráci“ v Demokratickém sdružení pod jeho taktovkou a vydal se racionální cestou rychlého dobudování potřebné infrastruktury. Byla 90. léta, krátce po sametové revoluci. Co se týká infrastruktury, chybělo toho opravdu hodně, ale nebyl jsem na to sám.

Dokončili jsme plynofikaci, která nám nejen zlepšila ovzduší, ale také vyloučila časté dlouhodobé výpadky elektřiny z důvodu přetížení elektrickým vytápěním.

Postupně jsme většinu obce odkanalizovali do opakovaně rozšiřované čistírny. Dokončili jsme vodovod, velmi snížili ztráty vody opravou nebo výměnou povrchového potrubí a nedostačující vodojem jsme nahradili nátokem z velkého pražského vodojemu. Čerpací stanici jsme vybavili vlastním generátorem pro případ výpadku elektřiny.

Vydělali jsme podstatnou část ulic a přijatelně je osvětlili. Postupně zlepšujeme vzhled obce a údržbu veřejných prostranství, ale v tomto ohledu nemůžeme být úplně spokojeni, protože peněz není nikdy dost a důležité veřejně prospěšné investice musejí mít zatím přednost.

Přestavěli jsme obecní úřad, hasičskou zbrojnicu a postavili obecní byty.

Kapacitu mateřské školy jsme zvýšili z původních asi 30 míst na současných 150 a další pavilon máme ke stavbě připravený.

Po třech přístavbách základní školy nyní realizujeme dostavbu na devítiletku, která obci zatím moc chyběla.

Většinu toho a ještě mnoho dalšího jsme pořídili ve spolupráci s některými investory, ale také z rozpočtu obce, který nám roste úměrně s růstem počtu obyvatel.

V posledním období máme také větší štěstí na dotace, o které jsme již dlouho s připravenými projekty žádali. K rozvoji zástavby obce přistupujeme velmi obezřetně. Noví obyvatelé si zaplatí své domy

a byty a také všechny s tím související ulice a sítě. Pro obecní rozpočet tak nejsou zátěží, ale přínosem. Chtít na nich, aby ještě zaplatili školu, školku a obchvat, je už hodně přehnané. Nemůžeme naivně předpokládat, že by náklady na tyto veřejné stavby nepromítl investor do ceny parcel, domů a bytů. I tak ještě máme v katastru „pomníky“ z období *dělné spolupráce* v Demokratickém sdružení.

Proto je zásadním postojem současné správy obce nezvyšovat pro nové obyvatele investiční rizika neúnosnými požadavky.

Nástupcem Demokratického sdružení je dnes volební sdružení Naše Horoměřice, jehož je docent Polák členem. V zastupitelstvu je v menšině, tedy v opozici. A už jsme si zvykli, že opoziční kritici by všechno vymysleli lépe, zařídili dříve a postavili levněji. Kdo chce, ať tomu věří. Pokud ale docent Polák svými čísly a propočty přesvědčuje čtenáře, že cena stavebního pozemku rovná se zisk, pak budeme rádi, když obci sežene firmu, která pro obecní pozemek zdarma vyprojektuje, projedná a zhotoví komunikace a veškerou technickou infrastrukturu.

Proměnit nějaký pozemek na stavební není zase až tak jednoduché, ani levné. Je v tom spousta času, energie i peněz. A pro nové obyvatele, z nichž mnozí své bydlení financují zálohami, i rizika.

Být já novým občanem Horoměřic, četl bych výzvu docenta Poláka asi takto: „**Sdružení nezávislých kandidátů Naše Horoměřice tě, občane, žádá o hlas v obecních volbách. Sice jsme tě tady nechtěli a ocitl ses tady jen zásluhou nezodpovědného schvalování enormní výstavby, přispíváš k neúnosné dopravní situaci, kterou jsi svými penězi nepomohl řešit a zabíráš nám místa ve školce a škole, které jsi nepomohl stavět.**

Za Tvůj hlas Ti slibujeme, že vyvineme maximální úsilí o co nejrychlejší realizaci dálničního obchvatu Prahy, kterou se zatím nepodařilo prosadit několika po sobě jdoucím ministrům dopravy a primátorům Prahy.

A také se postaráme, abys ze své čtvrti nemohl na páteční silnici vyjízďet přehledně a bez rizika, ale aby ses musel jako generace před tebou doslova prodírat přetíženými soutěskami ve staré zástavbě.“

Václav Kášek

ZA ROEZLEM V PANENSKÉM TÝNCI

Každý rok v srpnu míří delegace z Horoměřic do Panenského Týnce, kde je pochován horoměřický rodák, zahradník a cestovatel, Benedikt Roezl. Letní měsíc si nevybíráme náhodně, jezdíme položit kytici na Roezlův hrob k výročí jeho narození, které připadá na 13. srpna.

Již dva roky navíc stojí před obecním úřadem nový památník, který Roezla připomíná. Nejprve jsme tedy položili kytici orchidejí k tomuto památníku za účasti starosty a zaměstnankyň obecního úřadu. Orchideje volíme proto, že právě Roezl má velkou zásluhu na tom, že se orchideje v 19. století dostaly do Evropy a získaly zde velkou popularitu.

U památníku v Horoměřicích

V Panenském Týnci

Do Panenského Týnce jsme pak vyrazili ve složení: starosta Zdeněk Babka, místostarostka Jana Kohoutová, bývalá starostka Eva Šenová a bývalý místostarosta Zdeněk Sadílek. V Týnci už na nás čekal tamní starosta Jiří Čížek, který se k nám připojil, a společně jsme zašli na místní hřbitov. Položili jsme květiny na hrob a potom zamířili na obecní úřad. Tam jsme

V Panenském Týnci

probrali starosti obou samospráv a starosta Čížek nás seznámil s plány na budování dalšího úseku dálnice R7 okolo Týnce. A samozřejmě jsme nevynechali ani krátkou návštěvu v gotickém chrámu.

Bc. Jana Kohoutová

Foto: Ing. Zdeněk Sadílek a Jana Kohoutová

NAPSALI NÁM

V červnu t.r. přišel do e-mailové schránky obecní knihovny anglicky psaný e-mail tohoto znění:

Drazí zaměstnanci knihovny,

jsme potomci Albertiny Roetzlové, narozené 6. června 1835, sestry Benedikta Roetzla a dcery Vincenze Roetzla a Eleonory Kropučkové. Zajímalo by nás, jestli někdo ve Vaší obci vytvořil rodokmen rodiny Roetzlových, která žila nějakou dobu ve Vaší obci.

Budeme velmi vděční za jakoukoli pomoc nebo doporučení, které nám můžete poskytnout. Děkuje.

John Schmal a Daniel Briones

Odpověď napsal bývalý starosta Václav Kášek, který má velkou zásluhu na tom, že Horoměřice na svého slavného rodáka Benedikta Roetzla nezapomněly. Současně v archivu vyhledal rodopis rodiny Roetzlů, jehož autorkou je Marie Křížová.

Vážení potomci Albertiny Roetzlové,

posíláme Vám rodopis Roetzlů a Sochorů, který máme v naší obci k dispozici. Sestavila ho už v roce 1979 paní Marie Křížová z Loun. Naše

obec ho získala od městyse Panenský Týnec, kam každý rok 13. srpna jezdíme ve výroční den Roetzlova narození položit kytici orchidejí na hrob.

Památku našeho rodáka Benedikta Roetzla udržujeme společně s Panenským Týncem, Pátkem nad Ohří a Botanickou zahradou hlavního města Prahy stále živou.

O jeho životě a práci jsou opakovaně pořádány výstavy, přednášky a je připomínán v tisku. V Horoměřicích má svou ulici a 13. srpna 2014 jsme mu před obecním úřadem odhalili památník. Jeho fotografii Vám posíláme a připojujeme také fotografii hrobu v Panenském Týnci.

Televize o něm natočila dokument a v minulosti byly napsány životopisy a jeden dobrodružný román.

Mladí botanici se opakovaně vydávají po stopách jeho amerických cest a někteří o tom přitažlivě vyprávějí.

Těší nás, že se i po generacích hlásíte ke svému rodu a že Vám můžeme přispět informacemi.

S přátelským pozdravem

Václav Kášek

Památník B. Roetzla v Horoměřicích

NÁZVY HOROMĚŘICKÝCH ULIC

Po ulicích pojmenovaných po osobnostech všeobecně známých se tentokrát budeme věnovat ulici, která nese jméno osoby narozené v Horoměřicích.

ULICE ZELENKOVA

U této ulice asi jen horoměřičtí patrioti vědí, který Zelenka jí propůjčil své, jinak hojně rozšířené, příjmení. Naše snaha o jednoslovná pojmenování ulic poskytuje přirozeně velký prostor pro fantazii, a tak zkusme nejprve vyloučit osoby slavné a známé.

Na přední místo určitě patří hudební skladatel vrcholného baroka Jan Dismas Zelenka a dále oblíbený herec, satirik a humorista Bedřich Zelenka, spisovatel a scénárista Otto Zelenka a normalizační ředitel československé televize Jan Zelenka. Vyloučit musíme také

architekta, režiséra, novináře, violoncellistu, fotbalistu, hokejistu a stolního tenistu Jakuba. Ale tím už jsme se alespoň dostali k Zelenkovi shodného křestního jména.

Správnou odpověď objevíme v následujícím textu kroniky Josefa Hrudky:

V matrice fary kostela Únětice (M19 – 14 léta 1745 až 1762) je tento záznam o úmrtí Jakuba Zelenky: „...ve středu, 4. dne měsíce Május LP 1746 pohřben byl Jakub, syn Václava Zelenky, který s koně spadl, kůň jeho zalehl a jej udusil...“

K této tragické události došlo v neděli 1. května roku 1746, když malý Jakub v tajnosti osedlal jednoho z tažných koní svého otce a nepozorován vyjel si na něm do polí u „Prašného mostu“. Po poli dojel

Zelenkova ulice

k rokli zvané „Housle“ a zde, chtíc napodobit skok Horymíra na jeho Šemíkovi, pobídl koně ke skoku přes rokli. Kůň rokli přeskočil, ale při dopadu zlomil si obě přední nohy. Při pádu zalehl malého Jakuba, kterého svou vahou udusil.

Chlapci nebylo žádné pomoci, neboť v tu dobu nebyli v polích žádní lidé a chlapce našli až po delší době, kdy jej otec i s koněm pohřešoval.

Tato událost otrásla všemi občany obce.

Otec Jakuba byl v té době jedním z radních obce, a tak po krátké době došla obecní rada k jednomyslnému usnesení a na památku malého Jakuba dali radní zhotovit pečeti (razidlo), ve kterém byl znázorněn Šemíkův skok přes Vyšehradské hradby.

Tento symbol v razítku byl používán od r. 1746 až do roku 1946, tedy plných dvě stě let.

Teď už tedy víme, po kom je ulice pojmenována, ale pojďme dál. Po roce 1989 se obec k tradičnímu razítku vrátila a k označování samosprávných dokumentů ho používá dosud.

Obecní razítko

Obecní znak

Jezdec s koněm ve skoku se v roce 1995 dostal jako heraldický motiv do znaku obce, tři podkovy symbolicky i na obecní vlajku a spolu se znakem obce i na pamětní medaili.

Tu obec slavnostně předává narozeným dětem a dalším osobám při významných příležitostech. Autorem znaku obce, vlajky i pamětní medaile je akademický sochař Michal Vitanovský.

Zelenkův grunt se nacházel na místě domu čp. 14 u křižovatky dnešní ulice Politických vězňů a Velvarské.

Zelenkovu ulici najdeme v západní části obce a kromě již uvedeného je význačná také tím, že prochází podél šesti domů postavených na původně obecních parcelách. Tyto obecní pozemky, v té době jediné zastavitelné, ke kterým organizátor okolní zástavby zhotovil na svém sousedním pozemku zdarma ulici, vodovod, kanalizaci a další sítě, přinesly do obecního rozpočtu bezmála 13 milionu korun a umožnily tak stavbu prvního pavilonu nové mateřské školy.

Na Jakobově nešťastném skoku je pozoruhodná jedna okolnost. Znal pověst o Horymírovi. Znal ji dávno předtím, než ji ve Starých pověstech českých zpopularizoval Alois Jirásek. Znal ji před narozením Palackého i dalších obrozeneckých historiků a spisovatelů.

V době jeho krátkého života existovala jen v podání Hájkovy kroniky české, napsané Václavem Hájkem z Libočan o 200 roků dříve.

Může to znamenat jediné. Buďto měl Jakub dobrého učitele, nebo se narodil do rodiny, která na vzdělání svých dětí velmi dbala. Že to v našem případě vedlo k tragickému konci, už dnes není to nejpodstatnější. Důležité je, že v Horoměřicích už před 270 léty existovala touha po vzdělání a možnost tuto touhu naplnit.

Václav Kášek

Výstava

V galerii Orchidea vystavuje své obrazy horoměřický občan Jindřich Bláha. V Horoměřicích vystavoval už mnohokrát, koneckonců každé dva roky organizuje Horoměřické bienále, ale samostatnou výstavu má u nás poprvé.

Vernisáž se konala 23. června 2016 a bohužel ji hodně poznamenalo počasí. Bylo totiž velké horko, a tak se lidem možná nechtělo opustit bazény a jít za kulturou. Zapomněli, že v galerii máme od předloňska nainstalovanou klimatizaci, takže i v horku je tam příjemně. Jejich chyba. Protože ti, co dorazili, si vernisáž dost užili. Povídání tentokrát zabralo jen krátký čas, protože více prostoru dostala hudba. Kapela Regateos složená s Kolumbijce, Peruánce a dvou Pražanek předvedla malý koncert pravých latinskoamerických rytmů. Hráli skvěle.

Obrazy Jindřicha Bláhy pak představil Václav Kášek coby místní znalec umění. Autor používá výrazné barvy, různé styly a postupy práce. Každý si tak v jeho díle najde to své. Výstavu můžete shlédnout v půjčovních hodinách knihovny až do 15. září 2016.

Autor Jindřich Bláha

Bc. Jana Kohoutová
Foto: Ing. Zdeněk Sadílek a Ing. Jiří Piskač

Kapela Regateos

POBYT SOVĚTSKÉ ARMÁDY STÁL NAŠI ZEMI PŘES 100 MILIARD

Ríká se, že kam jednou vstoupila noha ruského vojáka, považují Rusové již navždy za své výsostné území. Odsun sovětských vojsk před 25 lety lze považovat za určitý dějinný zázrak. Po podepsání Dohody o odsunu sovětských vojsk Václavem Havlem a Michaiilem Gorbačovem, dostal provedení odsunu na starost tehdejší ministr pro lidská práva, známý rockový muzikant a zakladatel kapely Pražský výběr Michael Kocáb. Ten spolu s dalšími politiky v čele s Václavem Havlem tlačil na to, aby byl odsun co nejrychlejší. Dosažení dohody nebylo jednoduché. Původní plán počítal s postupným stahováním sovětských vojáků z naší země po dobu 5 let. To bylo zcela nepřijatelné. Čeští vyjednaváci – Jiří Dienstbier, Luboš Dobrovský, Jaroslav Šedivý a další – žádali, aby odsun skončil do jednoho roku, zatímco Moskva mluvila o pěti letech. Zlomovým momentem byla cesta prezidenta Václava Havla do Moskvy a jeho jednání s Michaiilem Gorbačovem v únoru 1990. Byla podepsána deklarace, která pohřbila tzv. Brežněvovu doktrínu o omezené suverenitě členů Varšavské smlouvy, a Dohoda o odchodu sovětských vojsk. O povaze Varšavské smlouvy nejlépe hovoří to, že jediným jejím vojenským vystoupením byla okupace Československa v srpnu 1968.

Zastavené Pražské jaro 1968

Československá republika byla po II. světové válce jedinou zemí východního bloku, ve které po druhé světové válce nezůstala rozmístěna sovětská vojska. KSC zde vládla tvrdou rukou a likvidovala všechny své odpůrce. Uvolnění nastalo v roce 1967 a 1968. Za co se v padesátých letech odsuzovalo na doživotí či na mnoho let do vězení, bylo možno najednou říkat nahlas. Český národ začínal konečně aspoň trochu svobodněji dýchat. S dnešní svobodou se to nedá srovnávat. Stále byla v ústavě zakotvena tzv. vedoucí úloha KSC, která v podstatě říkala, že zde může existovat pouze jediná politická strana, která může mluvit do dění v naší zemi, a tou je Komunistická strana Československa.

Toto uvolnění začalo vadit Sovětskému svazu, který pokládal naše území za jednu ze svých kolonií. Proto bez jakéhokoli varování vtrhla 21. srpna 1968 do naší země sovětská vojska a vojska zemí tzv. Varšavské smlouvy. Vpádu se účastnilo obrovské množství vojenské techniky (odhaduje se cca 6 300 tanků) a až 500 000 vojáků. Z takzvané „dočasné bratrské pomoci“, která měla za cíl „obnovit pořádek“, se nakonec stalo trvalé a masivní rozmístění sovětských vojáků a jaderných zbraní u hranic se Západem. Vojenská intervence současně poskytla oporu našim normalizačním komunistům, aby dalších dvacet let plundrovali vlastní zemi politicky, ekonomicky i morálně.

Jan Palach

Na protest proti apatii, ušlápnutosti, ale i kolaborantství se upálil v lednu 1969 český student filosofické fakulty Univerzity Karlovy Jan Palach. Jeho čin vyvolal celosvětový ohlas a probudil z letargie většinu národa. Pohřeb Jana Palacha dne 25. ledna 1969 se stal velkým národním protestem proti pokračující okupaci. Smuteční průvod, který měl okolo sto tisíc lidí, šel z Václavského náměstí na dnešní Náměstí Jana Palacha. Poté byly jeho ostatky uloženy na Olšanských hřbitovech. Nedávné produciování se ruských Putinových motorkářů Nočních vlků na Palachově náměstí nelze brát v této souvislosti nijak jinak než jako cílenou provokaci.

Dočasný pobyt sovětských vojsk stál naší zemi 100 miliard korun

Po obsazení důležitých měst a významných vojenských objektů a letišť zde zůstala sovětská armáda zhruba v počtu 150 000 osob. V roce 1989 při Sametové revoluci se v Československu nacházelo cca 75 000 vojáků a téměř 40 000 rodinných příslušníků. Bojový arzenál tvořilo mimo jiné 1220 tanků, 2505 bojových vozidel a obrněných transportérů, 1218 děl a minometů, 76 bojových letadel a 146 bojových vrtulníků. V souvislosti s pobytem sovětských vojsk na území Československa bylo 290 lidí usmrceno a 577 těžce zraněno. Dočasný pobyt sovětských vojsk stál český rozpočet v tehdejších relacích přes 100 miliard korun. V dnešních relacích by to bylo okolo 1200 miliard korun. Další desítky miliard stála likvidace ekologických škod po sovětské armádě.

Požadavek na odchod sovětských vojsk

Požadavek na okamžitý odchod sovětských vojsk byl prvním cílem naší politiky po revoluci v roce 1989. Na našem území stále pobývala cizí armáda a její další setrvání bylo v rozporu s obnovou státní suverenity a nezávislosti. Jen pro srovnání: dnešní Armáda ČR čítá zhruba 24 tisíc profesionálních vojáků. Proto hned zkraje roku 1990 začala tvrdá jednání o odsunu cizích vojsk.

Michael Kocáb, který měl na starosti odsun sovětských vojsk, v loňském rozhovoru vzpomínal na jeden varující zážitek. Když odcházel jeden z posledních důstojníků sovětské armády, šéf KGB pro sovětskou armádu na našem území, tak mu řekl: „*My teď odcházíme pane Kocábe jako vojáci, ale my se brzy vrátíme.*“ Kocáb se tehdy zeptal jak, jestli bude zase nějaká okupace a on že ne. „*My přijdeme jako obchodníci.*“ V této souvislosti není možné si nevybavit firmy jako PENTA, AGRO-FERT, LUKOIL a řadu dalších a lidí s nimi spojené.

Michael Kocáb zvládl svůj úkol perfektně, a tak poslední transport se sovětskými vojáky a technikou opustil území naší republiky 21. června 1991 a o šest dní později republiku opustil i poslední sovětský voják – tehdejší velitel generál Eduard Vorobjov.

Za zamyšlení stojí odpověď bývalého ministra Kocába z loňského rozhovoru o odsunu sovětských vojsk. Na otázku: **Když jste jednal o odsunu sovětských vojsk z Československa, napadla vás i myšlenka, že se podobná intervence může opakovat? Odpověděl:** „*Napadala. Neustále. Proto jsem také tak tlačil na rychlost odsunu. Chápal jsem tehdejší období jako dějinnou škvíru, ve které se musíme rychle zbavit sovětské okupační armády. Současný vývoj na Ukrajině a na Krymu mi dává zpětně za pravdu.*“

A to je hlavní myšlenka tohoto článku. Je potřeba znát a připomínat si naši historii a poučit se z ní, aby se chyby nemohly znovu opakovat.

Michael Pánek

PRŮZKUM SOCIÁLNÍCH SLUŽEB

Ve 3. letošním čísle Horoměřického zpravodaje jsme zveřejnili dotazník, kterým chtěla rada obce zmapovat potřebu sociálních služeb v obci. Šlo nám zejména o to zjistit, kolik lidí potřebuje péči a v jakém rozsahu.

Bohužel se nám vrátilo pouze šest vyplněných dotazníků, i když předpokládáme, že potřebných bude určitě více. Je proto těžké vyvozovat z těchto materiálů seriózní závěry.

Obecně víme, že v obci je mezi seniory velký zájem o dovážku obědů. Poptávku zčásti uspokojuje sama obec prostřednictvím školní jídelny. Jídelna ale musí nejprve nakrmit všechny školáky a školkové děti, teprve zbývající kapacitu může nabídnout seniorům. Na všechny se tak bohužel nedostane. Dvěma seniorům z dotazníku tak dováží obědy firma ze Slaného.

Osoby, které potřebují zdravotnickou péči, by velmi uvítaly terénní zdravotní služby, návštěvu lékaře u pacienta doma, pravidelné návštěvy zdravotní sestry či ošetrovatelky. Zde ale narážíme jednak na přístup zdravotních pojišťoven, které péči platí, jednak na možnosti ošetřujícího lékaře jezdit za pacienty.

Pečující příbuzní si v dotaznících chválili péči LDN Roztoky, která seniora převzala do krátkodobé odlehčovací péče, a velmi ocenili i sousedskou „výpomoc“ v podobě návštěv a popovídání. I takové rozptýlení má pro nepohyblivého seniora veliký význam.

Náš obecní úřad nemá sociální odbor ani obecní sociální služby. Proto můžeme pouze zprostředkovat kontakty na sociální služby, které se ve zdejším regionu nabízejí. Nabídky sociálních služeb proto budeme zveřejňovat na stránkách Zpravodaje.

Bc. Jana Kohoutová

Občanské sdružení Melius, z.s., Praha 6, Na Petřinách 310/82, 162 00, tel. 775 555 524, e-mail: info@melius.cz
nabízí služby terénní osobní asistence

Hospic knížete Václava, Kladno-Dubí, Buštěhradská 77, 272 03, tel. 725 905 295, e-mail: info@hkv-kl.cz
nabízí domácí hospicovou péči, odlehčovací služby, půjčování kompenzačních pomůcek

Pohoda Transport, s.r.o., Hostivice, Družstevní 951, 253 01, tel. 774 888 085, e-mail: info@pohodatransport.cz
nabízí dopravu seniorů a nemocných (i ležících pacientů), vozíčkářů

Nabídka dovážky obědů

Kapacita naší školní jídelny je omezená a nestačí pokrýt zájem všech seniorů. Proto obec jednala s dalšími subjekty, které by tuto službu mohly v obci poskytovat. Aby všichni měli stejné podmínky bez rozdílu poskytovatele, je obec připravena uhradit rozdíl v ceně oběda od jiných subjektů.

Oběd ve školní jídelně (osobní odběr) 35,- Kč
Oběd ve školní jídelně s dovážkou domů 50,- Kč
Oběd od jiných subjektů s dovážkou domů – senior zaplatí 50,- Kč, obec uhradí rozdíl v ceně

Podmínkou poskytnutí služby s dotací obce je skutečnost, že příjemce je poživitelem starobního nebo invalidního důchodu. Zájemci prosím hlase se na obecním úřadě u paní Kohoutové, telefon 220 970 240, 220 970 375, e-mail: podatelna@horomerice.cz

Nabízíme obědy od těchto subjektů:

Centrum sociálních služeb Nebušice

K Šedivce 406, 164 00 Nebušice
telefon 220 199 412
e-mail: centrumssn@tiscali.cz

- nabízí oběd s dovážkou
- výběr z jednoho nebo dvou jídel
- dováží teplý oběd kolem poledne
- senior si musí pořídit 2 vlastní termonosiče
- s Centrem je třeba podepsat smlouvu o poskytování služeb

Gastroslužby Ing. Josef Ipri

Malíkovice 13, 274 01 Slaný
telefon 312 520 689, 605 986 501
e-mail: gastroslužby.ipri@seznam.cz

- nabízí oběd s dovážkou
- výběr z pěti jídel
- dováží oběd během dopoledne v plastové krabičce, nutno doma ohřát

UNIVERZITA TŘETÍHO VĚKU

Virtuální univerzita třetího věku v Horoměřicích má za sebou již čtyři úspěšné roky fungování. Organizátorem výuky je Česká zemědělská univerzita v Praze

– Suchdole. Univerzita připravuje videopřednášky zkušených odborníků na zajímavá témata. Téma příštího semestru si pak vždy studenti univerzity vyberou z nabídky. Zápisné na jeden semestr činí 300,- Kč.

Celý semestr zahrnuje 6 přednášek, které probíhají jednou za dva týdny vždy v úterý od 9 do 11 hodin v galerii Orchidea, která je součástí obecní knihovny. Přednášky se promítají na plátno, živý učitel není přítomen, ale studenti mají možnost zaslat své dotazy lektorům. Slova přednášejícího doprovází bohatý obrazový materiál, přednášky jsou zpracovány profesionálně a velmi zajímavou formou. Studenti pak mají možnost si přednáš-

ku znovu přehrát i doma na svém počítači. Pro upevnění nově nabytých znalostí vyplňují studenti po každé přednášce test, který ale slouží jen jako zpětná vazba, špatných známek se nikdo bát nemusí. Tady se neznámkuje.

Zimní semestr Virtuální univerzity třetího věku má téma

Dějiny oděvní kultury III

a zahajuje první přednáškou

v úterý 27. září 2016 v 9.00 hodin

v galerii Orchidea, Požárníků 38, Horoměřice
(1. patro nad poštou)

*Noví zájemci o studium mohou přijít přímo na první přednášku.
Informace podá: Jana Kohoutová, tel. 220 970 375*

Horoměřický zpravodaj vydává Obec Horoměřice, IČ 00241229, se sídlem Horoměřice, Velvarská 100.

Horoměřický zpravodaj je periodický tisk Obce Horoměřice podle zákona č. 46/2000 Sb., vychází nepravidelně, 6 – 10x ročně.

Místo vydávání: Horoměřice.

Evidenční číslo MK ČR E 17966.

Horoměřický zpravodaj je doručován do domácností obce zdarma.

Redakční rada si vyhrazuje právo na grafickou a gramatickou úpravu příspěvků, případně na jejich krácení.

Za správnost příspěvku (zejména po právní stránce) odpovídá vždy autor příspěvku.

Názory autorů příspěvku nemusí být v souladu s názory redakční rady či zastupitelstva obce.

Grafika: Ondřej Cejnar • **Tisk:** powerprint s.r.o.

Náklad: 1720 výtisků

Vaše příspěvky můžete doručit na obecní úřad či poslat e-mailem: podatelna@horomerice.cz

Jízdní řád

platný od 1. září 2016

316 HOROMĚŘICE - Bořislavka								356 HOROMĚŘICE-Bořislavka								355 HOROMĚŘICE - Dejvická							
pracovní dny - od 01.09.2016								pracovní dny - od 01.09.2016								pracovní dny - od 23.4.16							
S+N								S+N								S+N							
01								01								01							
02								02								02							
03								03								03							
04	30							30	04	32						04	21	46					
05	00	20	41	56				05	26	59					32	05	11	41				12	
06	11	22	32	42	52			11	06	27	47					06	11	26	41	56		42	
07	00	07	15	22	32	42	54	37	07	04	11	19	37	57	12	07	12	27	42	57		57	
08	07	27	47					37	08	17	37				17	08	12	27	57			57	
09	07	37						37	09	22					17	09	52					57	
10	07	37						37	10	22					17	10	52					57	
11	07	37						37	11	22					17	11	52					57	
12	07	37						37	12	22					17	12	52					57	
13	07	37						37	13	22	52				17	13	20	50				59	
14	07	37						37	14	17	32	52			17	14	20	50				19,59	
15	00	22	37	52				37	15	12	30	47			17	15	20	50				19,59	
16	07	22	37	52				37	16	02	17	32	47		17	16	20	50				19,59	
17	07	22	37	52				37	17	02	17	32	47		17	17	20	50				19,59	
18	07	22	37	55				37	18	02	17	32	47		17	18	20	50				19,59	
19	15	35						37	19	02	20	50			17	19	55					19,57	
20	05	35						35	20	20					15	20	55					55	
21	35							35	21	25					15	21							
22									22	35					35	22	05					05	
23	05							05	23							23	35					35	
00								00	05						05	00							

Zvýrazněné spoje linky č. 316 zajišťuje nízkopodlažní vozidlo

H jede jen do zastávky Horoměřice, V Lipkách

*** jede do zastávky Kralupy/Vltavou, žel. st.**

316 Bořislavka – HOROMĚŘICE								356 Bořislavka-HOROMĚŘICE								355 Dejvická - HOROMĚŘICE							
pracovní dny – 01.09.2016								pracovní dny - od 01.09.2016								pracovní dny - od 23.4.16							
S+N								S+N								S+N							
01								01								01							
02								02								02							
03								03								03							
04								04								04							
05	15	30	45*					15	05	12	55					05	30						
06	05	25	45*						06	15	35	55			40	06	05	20	35	50		05	
07	05	20	35	50				10	07	28	43				50	07	05H	20H	35			25	
08	053	30						10	08	13	45				50	08	05H	20				25	
09	00	30						10	09	45					50	09	10					25H	
10	00	30						10	10	45					50	10	10					25	
11	00	30						10	11	45					50	11	10					25H	
12	00	30*						10	12	45					50	12	10H	40				25	
13	00	30*						10	13	15	35	50			50	13	10H	40				20,40	
14	00	25*	45					10	14	08	18	35	53		50	14	10	40				20,40	
15	00	15	30*	45				10	15	08	23	38	53		50	15	10	40				20,40	
16	00	15	30*	45				10	16	08	23	38	53		50	16	10	40				20,40	
17	00	15	30	45				10	17	08	23	38	53		50	17	10	40				20,40	
18	00	15	30	45				10	18	08	23	38	53		50	18	10	40				20,40	
19	00	15	35	55				10	19	08	25	45			50	19	10	40				25	
20	15	45						10	20	05					50	20	25					25	
21	15	45						10	21	00					55	21	25					25	
22	25							25	22	05						22	40					40	
23	45							45	23	15					15	23							
00								00	35						35	00	30					30	